VIMANA 3

1971

VIMANA

Neljä kertaa vuodessa ilmestyvä jäsenlehti

Julkaisija Interplanetistit ry - Interplanetisterna rf

Päätoimittaja Aili Nurmiaho
Toimitussihteeri P. Teerikorpi

Kirjoitusten lainaaminen sallittu lähde mainiten

Tietoja julkaisijayhdistyksestä:

Yhdistyksen tarkoituksena on tutkia ja välittää "lentäviä lautasia" koskevia tietoja.

Puheenjohtaja Tapani Kuningas

Vuotuinen jäsenmaksu 10 mk

Yhdistyksen postiosoite: postilokero 10101 Helsinki 10

Postisiirtotili 129 200

Luettelo paikalliskerhoista takakannen sisäsivulla

VIMANA 1971 3

Oulun UFOpäivät

Oulun ufopäivät olivat jo kolmas kerta, kun tapasimme näissä asioissa, joissa jonkin vieraan, tuntemattoman tekijän osuus on yhtä lailla hiivanokare kuin särö, ufokysymys näyttää paisuvan (siinä hiiva), siitä kuitenkin on vaikea saada otetta, ajattelumme saa säröjä.

Oulun Ufotutkimusseura ry. on tehnyt maamme oloihin verrattuna uudisraivaajan tehtävän, sen tutkimukset ynnä julkaisut ovat yhä enenevässä määrin lyöneet leimansa Suomessa käytävään ufojen luonnetta selvittelevään keskusteluun. Jo tämän pohjalta on vähintäin ymmärrettävää, että tämän kertaiset ufopäivät saivat maaperänsä Oulusta. Päivien järjestäminen jo sinänsä epäilemättä vaati innokasta työskentelyä, ja tämä kaikki kävi ilmi siitä miellyttävästä ympäristöstä, minkä päivien järjestäjät olivat luoneet ajatellen nimenomaan etelämmästä tulijoita. Muistakaamme Syötettä, ensimmäistä etappia tai sitä keskustelua, mikä käytiin esitelminä tai muuna keskusteluna sisätiloissa, varsinaisella esitelmäpaikalla Opettajain valmistuslaitoksella.

Oulun päivien runko koostui ehkä kolmenlaisesta aineksesta: materiaalisista näytöistä, joista Ahti Karivierellä oli sana hallussaan, ufojen ympärillä käydystä korokekestelusta, missä mm. kontaktihenkilöt sanoivat sanottavansa, sekä Joel Rehnströmin mielenkiintoisesta ja kokoavasta yleisesityksestä.

Lämmin kädenpuristus päivien järjestäjille vielä kerran näin VIMANAn lehdillä, mitkä kahisevat taas ufoasiaa.

Raimo Heiskanen

UFOJEN JÄLJILLÄ

Tapani Kuningas, Kirjayhtymä, Helsinki 1971, ss.263

"Ufoja Suomen taivaalla", tuo viime syksyn anti sai tänä syksynä ikään kuin jatkoa osakseen. "Ufojen jäljillä" antaa nyt lisäväriä ufoista käytävään ilmeikkääseen keskusteluun. Tapani Kuninkaan kokoava ynnä esittelevä lähestymistapa uppoutuu "Ufojen jäljillä" tarkastelemaan tuntemattomien lentävien esineitten ongelma-aluetta maailmanlaajuisena ongelmana, olletikin kun on kysymys tämän ilmiöryhmän kokonaisvaltaisesta ymmärtämisestä. Mitä ufot ilmiönä itse asiassa käsittävät? Mitä uforaporttien intensiivinen tutkiminen voi tuoda tullessaan? Mitä uusia ulottuvuuksia maailmankuvaamme voi saada ufojen liepeillä, jne? Ihmisten mielissä vilisee mitä erilaisimpia kysymyksiä, sammumaton tiedonjano hakee yhä kaukaisempia lähteitä ja virtoja, kunnes lopulta joku saattaa kysyä itseltään epävarmana kaiken tämän keskellä "entä sitten" tai "mitä tämä kaikki itse asiassa merkitsee" tai lopulta "onko todella niin, että mistä ei voi puhua, täytyy vaieta"?

"Ufojen jäljillä" teos on valokiilana näihin ufoilmiöitä kartoittavin kysymyksiin. Toisaalta kuitenkin Tapani Kuningas antaa tekstilleen pontta huomauttaessaan: "Sen (ufoilmiön käsitteenä) todellinen sisältö on jäänyt varsin hämäräksi: kukin käsittää sen omalla tavallaan. Nykyisin ufo - tuo uusi fantastinen oivallus - tuntuukin olevan jonkinlainen yleisnimi kaikelle tuntemattomalle ja salaperäiselle." Epäilemättä näin on asianlaita, mutta onko löydettävissä mitään katetta tai perustetta vallitsevalle ilmeisen sekavalle tilanteelle? Tietenkin on tulkinnanvaraista, sisältääkö "Ufojen jäljillä" selkeäsanaisesti mitään sellaista, mikä auttaa meitä etsimään neulaa heinäsuovasta eli lopulta löytämään osviittoja uforaporttien selittämiseksi jo tunnetuiksi tai vielä t u n t e m a t t o m i k s i ilmiöiksi (tai pikemminkin onko uforaporteissa havaittavissa sellaisia piirteitä, joita ei voida ymmärtää olettamatta jotakin -toistaiseksi - perin vierasta).

Joka tapauksessa asetetun ongelman kärkeä valottaa (nähdäkseni) mm. seuraava kirjan kohta (s.32): "Eräät ufotutkijat ovat päätyneet siihen ajatukseen, että nuo salaperäiset olennot, humanoidit, ilmentävät itseään aina silminnäkijän käsityskyvyn ja vallitsevan kulttuurin sallimissa rajoissa. Tämän mukaan ufoilmiöiden ulkonainen olemus on jossain määrin sidottu vallitsevaan inhimilliseen kulttuuriin: kun ihmiskunnan tekninen kehitys edistyy, myös ufot muuttavat muotoaan. Niinpä on luonnollista, että vuonna 1897 humanoidit kulkivat ilmalaivoissa, koska inhimillinen teknologia oli tuolloin juuri saavuttamassa ko. tason. Humanoidit esiintyivät tarkoituksellisesti siten, että . . . "

Kieltämättä paljonpuhuvaa tekstiä, vedenjakajan rakentamista kun on vedestä puute keskustelun kirvoittamiseksi. Tässä tulee mieleen myös v.Däniken, jonka sanoja puhallan tässä vapaasti omien siipieni höyhenniin: "Vieraat astronautit eivät suinkaan muistuta meitä, vaan me muistutamme vieraita astronautteja, mikä ei ole lainkaan sama asia."

Teoksen lopussa otsikoitu osa "Mitä - Mistä - Miksi" Wilbert Smithin suulla valaa öljyä sytyttämäämme liekkiin, herättämäämme kysymykseen: "Eräs kaikkein tärkeimmistä asioista, joka minun täytyi käsittää oli, ettemme ole yksin. Ihmisrotu ihmisen muodossa ulottuu läpi maailmankaikkeuden ja on uskomattoman vanha. . . . Nykyinen kulttuuri täällä maapallolla on vain yksi monista, jotka ovat tulleet ja menneet. M u u a l t a t u l l e e t i h m i s e t o v a t m o n i a k e r t o j a a s u t t a n e e t t ä m ä n p l a n e e t a n j a n y k y i s e t

r o t u m m e o v a t n ä i d e n i h m i s t e n v e r i v e l j i ä . . ."

Tämä ahdas esitykseni on vain valottanut joitakin keskeisiä kohtia, mitkä - käsittääkseni - on vangittava ajatuksen verkkoon, jotta saisi uforaporttien vyyhdestä edes joitakin solmuja avatuksi. En ikävä kyllä ole puuttunut mitenkään yksityisiin ufotapauksiin saati sitten suoranaisiin ilmiöryhmiin (millaisesta esim. Kuusamon tapauksissa oli ilmeisesti kysymys). Näet nojatuolifilosofi ei voi muuta kuin kiikkua, toiset esittävät tutkimustuloksia yms. ja nämä tulokset antavat keinulle vauhtia ja saavat tuon filosofin pään pyörälle niin monista uusista asioista. Vaikkei Tapani Kuninkaan teos pyrikään olemaan mikään systemaattisen tutkimuksen tuote, odotamme innokkaasti hedelmöittävää keskustelua "ufojen jäljistä" niin, että jotakin oppisimme, niin että usko ja tieto ei sammuttaisi toinen toistaan ja niin, että löytäisimme yhteisen m a j a k a n , mistä tarkastelisimme asioita sumussa päivällä, sumussa yöllä tai kirkkaassa auringonpaisteessa.

Raimo Heiskanen

TRI JAMES E. MCDONALD KUOLLUT
(FSR 3/1971; suom. P.T.)

Kesäkuun 21 päivänä saimma tyrmistykseksemme tiedon tri James E. McDonaldin kuolemasta. Uutinen saapui lukijaimme meille lähettämien sanomalehtileikkeiden välityksellä.

Tämän 51-vuotiaan Arizonan yliopiston professorin ruumis löydettiin sunnuntaina kesäkuun 13 päivänä Arizonassa Tucsonin pohjoispuolella sijaitsevalta autiomaalta. Piman piirikunnan sheriffin apulaiset sanoivat, että hän oli ilmeisesti tehnyt itsemurhan; hän oli haavoittunut päähän, ja ruumiin viereltä löytyi kirjelappu ja .38-revolveri.

Tri McDonald työskenteli Arizonan yliopiston meteorologian laitoksella vanhempana fyysikkona erikoisalueenaan pilvien tutkimus. Häntä arvostettiin pilvien fysiikkaa sekä säätilan säätelyä koskeneiden tutkimustensa johdosta. Yhdysvalloissa hänet tunnettiin laajalti ufoja ja yliäänennopeudella kulkevaa kuljetuskonetta koskeneista kiistanalaisista mielipiteistään. Meidän alallamme tri McDonald herätti ensimmäisen kerran huomiota julkaistessaan löytämänsä Robertsonin komitean vuodelta 1953 peräisin olleen alkuperäisen uforaportin neljännen "ufojen romuttamis"-suosituksen, joka oli jätetty pois julkistetusta "puhdistetusta" versiosta. Heinäkuussa 1968 hän esitelmöi Edustajainhuoneen tiede- ja astronautiikkakomitean läsnäollessa pidetyssä ufosymposiumissa ja joulukuussa 1969 hän puhui tiedejärjestön The American Association for the Advancement of Science ufoja käsitelleessä kokouksessa.

James McDonald ei koskaan pelännyt mielipiteidensä julkistamista; hän suhtautui hyvin kriittisesti moniin Project Blue Book'in huomattavia ufohavaintoja koskeneisiin johtopäätöksiin, ja suurelta osin oli hänen ansiotaan, että tuo surullisen kuuluisa Condonin komitean jäsenen Mr. Robert Low'n Coloradon yliopistolle lähettämä "petkutusmuistio" joutui julkisuuteen.

Me olimme erityisen kiitollisia tri McDonaldille hänen arvokkaasta tutkimustyöstään, joka koski erästä tärkeätä englantilaista tapausta - Lakenheath/Bentwaters'in tutka-näköhavainnot vuodelta 1957. Hänen raporttinsa tästä tapauksesta julkaistiin FSR:ssa vuoden 1970 maalis/huhtikuun numerossa.

Tri McDonald oli vaikuttava "huutavan ääni korvessa", hänen ääntään tullaan syvästi kaipaamaan.

Charles Bowen

USKOMUKSIA JA TEORIOITA

"Uskomuksia ja teorioita
mielikuvitusta
ja unta
ja kuvitelmaa,
tuskaiset ihmissielut
yrittäessään etsiä
pientä äärettömyyttänsä
kuvittelevat tavoittavansa
tähden taivaalta.
Teorioiden metsikössä
jokainen ihminen
kipuaa omaa puutansa.
Hän hallitsee omaa oksaansa
ja sättii satakieltä.
Häiriintymättöminä ja levollisina
tosiasioiden suorat viivat piirtyvät
taivaanrannalle.
Mutta yö laskeutuu näyttämölle
ja ihmiset asettuvat levolle.
Tässä yössään he viipyvät,
tunnistamattomina omassa suhteellisessa
universumissaan.
Taivaasta laskeutuva käsi
koskettaa heidän untansa
ja heidän ihmetyksensä on siinä."

(Jacques Vallée: Anatomy of a Phenomenon)
(suomennos: Pekka Teerikorpi)

Ahti J. Karivieri:

OVATKO LEHTIMIEHET RATKAISSEET UFO-ARVOITUKSEN?

Ufot ovat innoittaneet jatkuvasti sekä toimittajia että toimettomia kynäilijöitä. Useilla lehdillä on ollut ikävä taipumus kannustaa epäasiallisuuksiin kohdissa, joissa olisi aineksia mainiosti asiallisenkin artikkeliin.

UUSI MAAILMA-lehti julkaisi 2.9.1971 ilmestyneessä numerossaan Heikki Kekkosen ja Joni Skifstesvikin laatiman Ufo-artikkelin, joka yksioikoisuudessaan vaatii ruotimista. Asioita seuraamaton lukija voi tulla samaan johtopäätökseen kuin artikkelin laatijatkin, että Ufo-ongelma ratkeaisi yhden hypoteesin avulla. Näin yksinkertaista se ei kuitenkaan ole. Ufojen esineelliset muodot eivät häviä radonhöyryiksi eivätkä infra- ja UV-kuvauksen esiintuomat "olkihatut" muutu "atomiydintä kiertäväksi elektronirenkaaksi", kuten lehtimiehen luonnontieteiden tuntemuksella on käsitetty. Täällä kitukasvuisella seudulla eivät atomit tule niin suuriksi, että näkyisivät tavallisessa valokuvassa.

Artikkelin laatijoille on kuitenkin annettava tunnustusta maaperän merkityksen korostamisesta. Itse olen ainakin parin radio- ja lehtihaastattelun yhteydessä painottanut, että Pudasjärven Ufo-tiheyteen täytyy löytyä syy maaperästä, magneettikentästä tai muusta vastaavasti vaikuttavasta tekijästä. Näitten syiden selvittämiseksi aloitettiin vuosi sitten ko-

keilut sopivan valokuvausmenetelmän sekä analogisten että digitaalisten tutkimusautomaattien kehittämiseksi. Jälkimmäiset odottavat vieläkin toteutustaan varojen puuttuessa, mutta valokuvauksella on jo saatu tuloksia. Katseita ja kameroita ei ole suunnattu yksin omaan taivaalle, kuten jo artikkelin yhteydessä julkaistu värikuvakin kertoo.

Tilastollisesti on osoitettu noin kahden kolmasosan Pudasjärven ilmiöistä kuuluvan hitaasti ja matalalla liikkuvaan valoilmiötyyppiin. Loput ovat vaihtelevia ja paremmin klassillisiin "lautasiin" kuuluvia, esim. juuri "olkihatut". Kehittämämme valokuvausmenetelmät ovat tuoneet näyttöjä sähkömagneettisen spektrin valoalueilta. UM:n artikkelin otsikkokuva osoittaa, kiitos erittäin onnistuneen painoasun, kuinka vaaran yläpuolella oleva Ufo muodostaa alapuolelleen kentän. Soikea Ufo näkyy hämärästi kuvan yläreunassa ja alareunassa olevat vaaleat kohdat ovat maanpinnassa syntynyttä säteilyä, kuten myös välillä oleva huntumainen osa. Aaltoliiketeorioihin ja valon käyttäytymiseen yleensä perustellen voidaan väittää, että Ufo on säteillyt jotakin lyhytaaltoisempaa valoa, joka ilmakerroksessa ja maan pinnassa on taittunut ja heijastuu osittain UV:na takaisin ja on valottanut UV-filmin. Tämä on minun tulkintani esimerkkinä olevasta ilmiöstä, joka valokuvattiin kahdella eri kameralla filmeille 24.5.1971. UM:n artikkelin yhteydessä julkaistu toinen kuva on myös varsin kaukana kaasupallosta. Mikäli joku yrittää keksiä "olkihatuille" kaasumassaselitystä, hänen on kumottava kaikki nykyisin luotettaviksi havaitut kaasulait monista fysiikan oivalluksista puhumattakaan.

Pudasjärven alueen ansiokkaasti julkistanut johtaja Aimo Viento etsii ideoilleen suosiollista ilmapiiriä väittämällä kaikkia Ufo-ilmiöitä uraaniteorioilla selitettäviksi, lieneekö se sitten todella hänen oma vakaumuksensa. Me kuitenkin käännämme asian ympäri ja kysymme: Etsivätkö Ufot radioaktiivisia hajoamistuotteita? On huomattu, että ydinräjäytysten ravisteltua maankuorta Pudasjärvellä on aktiivinen Ufokausi.

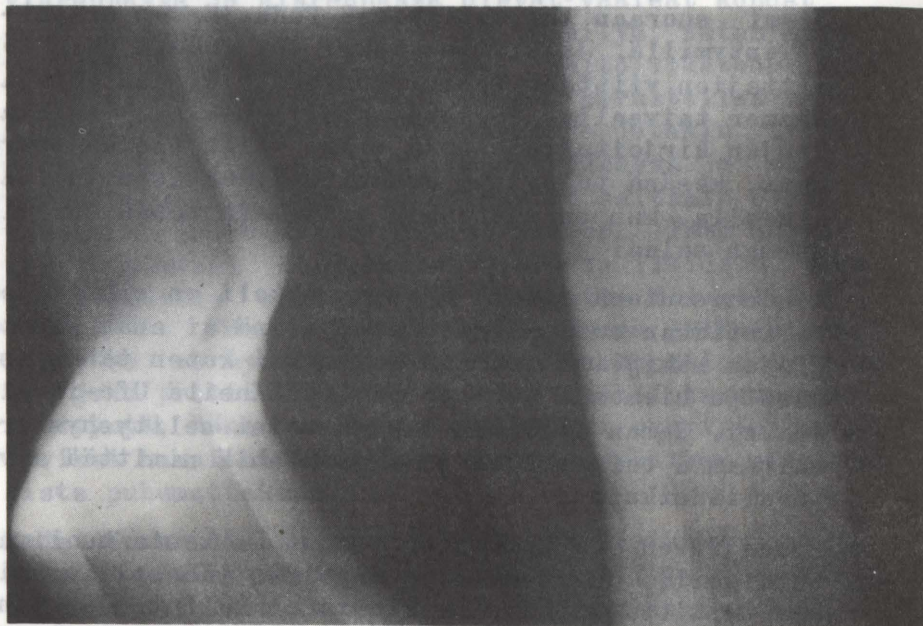
Johtaja Viennon menetelmä maasta nousevien aktiivisten kaasupilvien toteamiseksi on varma ja erinomainen. Kuitenkin se on niin herkkä, että se voi antaa näytön tavattoman syvällä olevista aineksista, mikä ei ole edullista uraanin hyväksikäytön kannalta. Itse olen kuvannut 30.10.1970 ensimmäiset vastaavat kaasuilmiöt musta-valkoiselle infrafilmille. Kuvauksia on jatkettu mm. "vääräväri"-filmeillä. Kysymyksessä voi olla kaasu, mutta voi olla myös jonkinlainen säteily, vasta jatkotutkimukset ilmaisevat enemmän. Tiedetään, että ilmiö on olemassa, mutta ei tiedetä, mitä se on. Oletamme kuitenkin, että se on syynä "oikeitten" Ufojen runsauteen alueella. Tuskin voidaan vielä sanoa, että Saapungin ilmiö 1.3.1971 ja Imjärven tapaus, tammikuussa 1970 olisivat suoraan selitettävissä Pudasjärven uraaniesiintymillä. Jälkiviisaudeksi voi todeta UM:n toimittajien viitteen Tapani Kuninkaan kirjaa "Ufoja Suomen taivaalla" koskevassa maininnassa. Kuinka kirjan kirjoitusvaiheessa olisi voitu tietää seuraavana kesänä tulevista uraanitutkimuksista tuolla alueella, kun ne muutenkin yritetään tehdä mahdollisimman salaa.

Kokonaisuutena ottaen UM:n artikkeli on sikäli journalistiikan uusi piirre, että siinä ei enää sanota Ufojen näkijöitä suoraan hulluiksi kuten tähän asti. Uusi ja hienompi tapa on nimittää heitä Ufo-invaliideiksi. Saman logiikan mukaan voisi selityshysterian valtaamia toimittajia ja tiedemiehiä nimittää aivoinvaliideiksi.

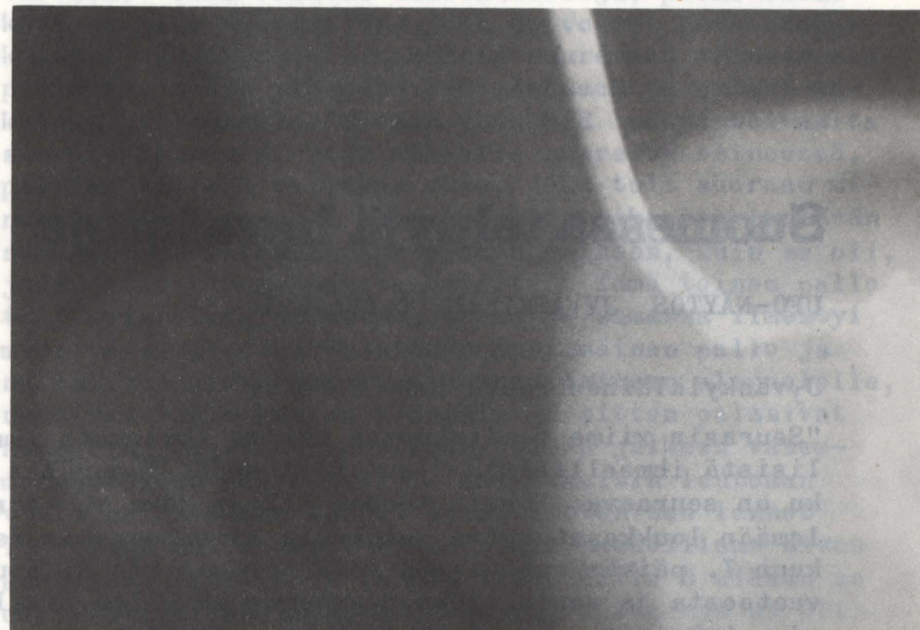
Pudasjärven Ufo-kenttä on tuonut kaikesta huolimatta tutkijoille uusia keinoja ongelman lähestymiseksi. Osa tutkittavasta aineistosta on tullut maan läheiseksi, mutta osa on jäänyt irrallisena ilmatilaan. Tunnen eräitä tiedemiehiä, jotka etsivät systemaattisesti ratkaisuja esiin tulleille vanhoille ja uusille ilmiöille. Tunnen myös lausunnoistaan eräi-

tä tieteenharjoittajia, jotka tietämyksen puuttuessa käyttävät virka-asemaansa ja titteleitään sanojensa tueksi. Tiedemiesten ja virkamieskunnan julkisuuteen antamat lausunnot ovat pahasti ristiriidassa heidän hiljaisuudessa järjestämiensä toimenpiteiden kanssa. Pudasjärven aluetta julkisuudessa enimmin epäilleet ovat olleet ensimmäisinä pyrkimässä valtausvarauksin ja porauslaittein varmistamaan osuutensa oletetuista mineraaleista. Samat piirit ovat myös täysin unohtaneet, että alueella toimivat Ufo-tutkijat ovat antaneet viitteelliset perustiedot vapaasti käytettäviksi ja suoraan mm. näille epäilijöille.

Toiminnan jatkuessa totuus paljastuu sekä Ufojen että uraanin osalta, toivon mukaan.

Kuva n:o 1, 5.11.1970
Lautasmaisen ufon aiheuttamat ohikulkujäljet.

Kuva n:o 2, 14.3.1971
Tällainen hattu aiheuttaa kuvassa n:o 1 näkyvät jäljet

HELSINGIN UFOKERHO

Kerho kokoontuu Balderin salissa Aleksanterinkatu 12 tiistaisin 4 viikon välein aikaisemmasta ilmoituksesta poiketen seuraavasti:

19.10., 16.11., 14.12.

Tilaisuudet alkavat klo 19.00

Suomessa tehtyjä havaintoja

UFO-NÄYTÖS JYVÄSKYLÄN TAIVAALLA

Jyväskyläläinen rouva N.N. kertoo:

"Seurasin viime maaliskuussa kotini ikkunasta ihmeellisistä ihmeellisintä "lentonäytöstä". Tapauksen kulku on seuraava: Nousin tuohon aikaan joka yö verryttelemään loukkaantunutta jalkaani, niin tuonakin maaliskuun 7. päivän vastaisena yönä heräsin klo 2, nousin vuoteesta ja menin olohuoneeseemme kävellen siellä edes takaisin, kun melkein kohta silmiini osui ulkoapäin tuleva valo. Tämän huoneen lännenpuoleinen seinä on koko pituudeltaan ikkunaa, siitä avautuva maisema on avara, metsän reuna on vasta noin kilometrin päässä. Menin aivan ikkunan ääreen ja etsin kohdetta josta silmiini tullut valo oli lähtöisin ja silloin näin vasemmalla, lounaassa, metsän reunan yläpuolella suurikokoisen, soikeahkon tulenvärisen "esineen", joka valaisi ympäristönsä , niin että näytti siltä kuin sen valo olisi tullut sen alapuolella olevien puiden oksien välistäkin. Katseltuani sitä noin 15 minuutin ajan näin kuinka vasemmalta tuli näkökenttään nopeaa tasaista vauhtia tulenvärinen, hieman potkupalloa pienempi esine. Se lensi suoraan tuon paikoillaan pysyvän soikean esineen alapuolelle, pysähtyi, sen väri muuttui kirkkaan punaiseksi, se nousi jonkin matkaa ylöspäin kohtaan, joka oli hieman hämärä verrattuna muuten kirkkaaseen suureen esineeseen. Se näytti pysähtyvän hetkeksi ja sitten se lähti takaisin samaan suuntaan, mistä oli tullutkin, ja nyt sen väri oli taas niinkuin alussa, siis tulenvärinen. Tämä toistui useita kertoja, pieni esine kävi jossain vasemmalla, jota en voinut havaintopaikaltani nähdä ja tuli takaisin suuremman esineen alapuolelle, nousi ylöspäin sen alaosaan ja palasi takaisin vasemmalle. Sitten yhtäkkiä näkyi taivaalta suoraan lännestä, siis oikealle suuresta esineestä, pilvien välistä voimakas valo, joka tuli suoraan minua kohti ja samassa näin nyt myös oikealta lentävän samanlaisen tulenvärisen pienen esineen, kuin se oli, joka jatkoi lentojaan vasemmalta. Tämä toinen pallo tuli siis oikealta metsän takaa ja samassa ilmestyi myös vasemmalta näkökenttään ensimmäinen pallo ja ne tulivat aivan yhtaikaa suuren esineen alapuolelle, nousivat vähän matkaa ylöspäin ja sitten palasivat kumpikin omalle suunnalleen. Tämän jälkeen vasemmanpuoleinen pallo jatkoi edestakaisin lentoaan vielä noin kahden tunnin ajan, sitten sen lennot loppuivat mutta suuri esine näkyi paikoillaan aivan kirkkaana vielä noin tunnin ajan. Kello 5 aikaan se oli vielä siinä samassa paikassa, mutta nyt se oli paljon himmeämpi, väriltään vaalea ja näytti olevan ikäänkuin kauempana.

Sattui niin, että tuona yönä perheeni muut jäsenet olivat pois kotoa, katselin siis aivan yksin tuota ihmeellistä lentonäytöstä. Aamulla soitin jyväskyläläisiin sanomalehtiin, mutta niistä sanottiin, että on tullut paljon ilmoituksia ufoista, joten ilmoitukseeni ei kiinnitetty sen enempää huomiota."

(AN)

UFO Merikarvialla.

Perjantaina 27.8.1971 klo 17.30 oli Heikki Koskinen Kokemäeltä kalastamassa kahden toverinsa kanssa Merikarvian Ouran saaristossa. Tällöin miehet havaitsivat noin 2 km päässä olevasta kallioluodosta nousevan ylös ison, mustan, pallonmuotoisen esineen. Noustessaan esineen liike oli pyörivä, se vuoroin laski, vuoroin nousi, kunnes se saavutti 500 m korkeuden. Tämän jälkeen esine muuttui soikean muotoiseksi ja

sai hieman punertavan värisävyn. Sitten se nousi yhä ylemmäksi ja häipyi näkyvistä. Esine oli näkyvissä noin puolen minuutin ajan. Mainittakoon, että Heikki Koskinen on amatööri moottori- ja purjelentäjä ja tottunut tekemään ilmakehän havaintoja.

Anja Lund

UFO KIRKKONUMMELLA

Rouva R.H. Olarista oli 14.9.1971 klo 20.05 - 20.20 välisenä aikana miehensä ja kahden tyttärensä kanssa matkalla Evitskogista kotiinsa Olariin, kun he näkivät erittäin kirkkaan valkohehkuisen Ufon. Se oli noin kuun kokoinen, soikea ja litteähkö ja se lensi säännöllistä hyvin hidasta vauhtia juuri Seutulasta nousseen vuorolentokoneen alapuolella noin 400 - 500 metriä maanpinnan yläpuolella. Suunta oli etelästä länsi-lounaaseen. He pysäyttivät autonsa ja sammuttivat valot ja menivät ulos katselemaan näkyä. Heidän autonsa taakse oli pysähtynyt toinen henkilöauto, jossa oli ainakin kolme henkilöä. Myös he katselivat samaa näkyä. Ufo liikkui äänettömästi noin yhden kilometrin etäisyydellä heistä Karjaalle päin. Lentokone oli ehtinyt jo mennä ja sen ääni hävitä. Sillä hetkellä kun Ufo oli suoraan lentokoneen alapuolella sen suhde lentokoneeseen oli suuri. Noin kuuden minuutin katselun jälkeen he lähtivät jatkamaan matkaansa kehätielle. Vielä sieltä he näkivät saman Ufon, joka eteni lännestä nousseita pilviä päin. Havaintoaika oli kaikkiaan noin 15 minuuttia.

Samana iltana nähtiin Tapiolassa kiikarilla kello 23.15 outo lentäjä, joka ei ollut satelliitti, lentokone eikä lintu, ei tähdenlento eikä muukaan tunnistettava esine. Kiikarilla katsottuna se oli noin 10 kertaa suurempi kuin satelliitti, ei kirkas, paljain silmin sitä ei näkynyt. Lento oli nopeaa ja lentoaika noin 20 sekunttia sen lentäessä noin puolet taivaankannesta. Muoto oli kolmiomainen ja suunta oli Tapiolasta Kirkkonummelle päin eli itäkaakosta länsi-lounaaseen.

Tuija Salmi

UFO VEHMAALLA?

Olimme vaimoni kanssa nukkumassa Vehmassalmen rannassa olevan talomme toisessa kerroksessa. Oli yö 15 ja 16.7.1971 välisenä aikana. Nukuimme sikeästi, samoin 3 lastani, jotka nukkuivat toisessa huoneessa, jonka kohdalla on parveke. Heräsin itse yöllä noin 1 - 2 välillä kun aloin kuulla kimeää puhetta, lähinnä sellaista, joka muistutti pientä kinaa. Puhe kuullosti vieraskieliseltä, joten en saanut siitä mitään kuvaa, ei se ainakaan mitään tunnettua puhetta ollut. Ajattelin ensin, että lapset puhuvat unissaan ja nukahdin uudestaan, kunnes taas heräsin uudelleen samaan ääneen. Menin lastenhuoneeseen katsomaan ja totesin, että puhe tuli parvekkeen takana olevan katon päältä tai siitä suunnasta. Palasin sänkyyni ja ajattelin asiaa kunnes nukahdin uudestaan enkä älynnyt mennä katsomaan, koska olin kuoleman väsynyt. Hetken kuluttua heräsin kolmannen kerran painostavaan ilmaan ja siihen, että vanhin 5 v. poikani alkoi voihkia ja oksentaa pitkin lattiaa ja sänkyä, ja tähän myös vaimoni heräsi ollen myös huonovoitinen. Avasimme ikkunan, koska sisällä oli painostava olo. Itse en saanut unta tuntiin tukalan olon tai ilman takia. Aamulla vaimoni oli pyörtymisen partaalla kun lähdin työhön. Soitin klo 10 kotiin ja kysyin, kuinka lapset ja vaimoni jaksoivat ja sain kuulla, että kaikki olivat täysin lamassa ylenantaen joka ikinen. Talossamme nukkui myös tuona yönä kolme vanhempaa ihmistä, mutta he nukkuivat toisella puolella rakennusta, eivätkä kuulleet mitään. Kerroin monille ihmisille kokemuksistani seuraavana aamuna ja monet heistä uskoivat, että taloni katolla tai parvekkeella oli ollut ufoja.

Pekka Siitoin

Renkaiden arvoitus

Ufon jälkiä

VIMANAssa n:o 3/1969 kerroimme Vilppulan renkaista. Viime elokuussa saimme tutkittavaksemme uuden tapauksen Helsingin Puotilassa. Jälki oli pienempi mutta vahvempi kuin Vilppulassa:

- renkaista kuollut muu kasvillisuus kuin sienet, maassa voimakas mattomainen sienirihmasto
- uloimman renkaan reunoilla kasvoi rusehtavan kermanvärisiä, suuria hetulasieniä (suurin mitattu halkaisija 43 cm)
- uloimman renkaan halkaisija 5.70 - 6.30 m ja leveys 60 cm
- seuraava rengas 10 cm sisempänä, leveys 30 cm, ei yhtä selvä kuin uloin
- sisin rengas 10 cm sisempänä, leveys 10 - 15 cm, hyvin epäselvästi havaittavissa
- renkaitten keskellä ja välissä huomattavasti rehevämpää ja tummempaa kasvillisuutta kuin ulkopuolella
- jäljen yläpuolella sähkölinja

Säteilymittauksia ei ole vielä suoritettu.

Elokuun 22. päivänä kävimme jälleen Vilppulassa:

Lisää kuusentaimia oli kuollut. Renkaassa kasvoi samanlaisia sieniä kuin Puotilan renkaassa, tosin hieman pienempiä. Renkaiden löytäjä kertoi, että löydön jälkeen joka kesä on syntynyt uusi rengas entisten ulkopuolelle.

Uusi teoria

Sienien suuren koon vuoksi kerroin tapauksista sieniasiantuntija, professori Toivo Rautavaaralle, joka suoralta kädeltä kertoi, että renkaiden aiheuttaja lienee sieni nimeltä

Jättiläismalikka (Clitocybe Gicante)

Sieni on harvinainen Suomessa (parikymmentä tiedossa) eikä ilmesty joka kesä. Vanha kansa kutsui sen aiheuttamaa jälkeä noidankehäksi ja Englannissa Fairyring'iksi (keijujen karkelopolku).

-Se kilpailee kosteudesta ja ravinnosta sekä mahdollisesti erittää jotain antibioottia ja näin tappaa pintakasvillisuuden (myös kuusentaimet, joiden juuret ovat lähellä maanpintaa).

- Se leviää säteettäisesti muodostaen pyöreän renkaan, jollei ole esteitä (kuten Vilppulassa oli kiviä - katiskamuoto).

- Lahotessaan sieni typpilannoittaa maan (mistä johtuu kasvien rehevyys ja tumma väri).

- Sienet keräävät mm. kaliumia, Luonnossa on yleisesti Ka-40, jota myös kerääntyy sieniin (tästä ehkä johtui Vilppulan renkaiden pienenpieni radioaktiivisuus)

- Sähkölinjan osuus Puotilassa lienee sattuma.

Uusia kysymyksiä

Tämä ei todista, ettei mm. Vilppulassa laskeutunut ufo joka olisi vaikuttanut jäljen syntymiseen. Tämänhetkisen tiedon perusteella näyttää, että jälki on sienen aiheuttama, mutta en tiedä, mistä sieni tulee ja miksi se on niin harvinainen, vaikka se on vahva.

Kiitos tiedoista prof. Rautavaaralle. Muuten yhdestä jättiläismalikasta voi saada herkullisen sieniaterian, joten seuraavalle ufo-rengasmatkalle kori mukaan (ei tarvitse ryöpätä).

Timo Pyhälä

LENTÄVÄ LAUTANEN VALOKUVATTU SMOOLANNISSA

Haastattelu julkaisusta G.I.C.O.F.F. n:o 3/71 Information
suom. Ritva Karivieri

Copyright GICOFF (Göteborgs Informations Center för Oidenfierade Föremål)

Aika: torstai 6.5.1971 klo 09.55

Paikka: Stora Spänneberget, 5 km Skillingarydista koilliseen

Kuvaaja: 25-vuotias nosturinkuljettaja Lars Thörn

K: Missä olit kun näit kohteen?

V: Ajoin mopedilla kohti Stora Spännebergetiä ja minulla oli 4-vuotias poikani takanani. Yhtäkkiä näin jotain, joka kiilteli kukkuloiden yläpuolella koillisen suunnassa. Pysähdyin ja nousin mopedilta ja juoksin parikymmentä metriä ylös rinnettä nähdäkseni paremmin.

K: Mitä sinä näit?

V: Minä näin aluksen, joka laskeutui alaspäin lopulta pysähtyen. Tämän näin juostessani eteenpäin paremmin nähdäkseni.

K: Mikä esti näkyvyyttäsi?

V: Puut, kukkulat ja vuoriryhmä peittivät aluksen sen kulkiessa. Minä voin kuitenkin nähdä aluksen hyvin selvästi puiden ja bunkkerin välissä. Se seisoi hiljaa n. 50 - 60 sekunttia. Melkein samassa otin esiin kamerani ja otin kaksi kuvaa.

K: Miten otit kuvat?

V: Ensimmäisen kuvan otin seisaaltani ajattelematta-kaan asetella kameraa. Ennenkuin otin toisen kuvan asetin kameran ja menin alas polvilleni saadakseni niin hyvän kuvan kuin mahdollista.

K: Seisoiko kohde hiljaa sinä aikana kun kuvasit sitä?

V: Ei, sitä se ei tehnyt. Se seisoi ja keinui koko ajan.

K: Panitko merkille joitakin yksityiskohtia kohteessa?

V: Minä näin kupolin yläpuolella ja melko voimakkaasti ulkonevan osan aluksen alla. Aivan kupolin alla näin hiukan ääriviivoja jostakin, joka oli harmaa ja punainen väriltään. Kupolin alla, missä kiekko on, näin vihreän nauhan , joka kulki ympäri. Tämä nauha ei peittänyt koko kiekon reunaa, ainoastaan alemman puolen. Aluksen pohjassa näin punaisen värivaihtelun. Koko aluksen ympärillä oli kuin sädekehä. Väri oli heikko roosa, melkein violetti.

K: Näitkö mitään pyörimistä?

V: En ole oikein varma, pyörikö se vai ei.

K: Huomasitko mitään ääntä?

V: Sen tein. Se oli viuhuva tai suhiseva ääni, joka tuli 10 - 15 sekunnin väliajoin.

K: Miten suuren arvioit kohteen olleen?

V: Sitä on hyvin vaikea sanoa. Voi vain arvailla. Suunnilleen kymmenen metriä läpimitaltaan.

K: Kuinka kaukana sinusta arvioit kohteen olleen?

V: Ensimmäisen laskelmani mukaan aluksen olisi pitänyt olla Boglös-järven yläpuolella, mutta kun ajattelin lähemmin, vähennän matkaa hiukan.

K: Kohteen korkeus?

V: Sitä en osaa sanoa, en uskalla edes arvailla. Tiedän vain, että se oli noin 10 - 15° horisontin yläpuolella.

K: Miten se katosi?

V: Se katosi etelän suuntaan. Nopeutta vertaisin havainnon loppuaikana J-35 Drakeniin.

Etäisyys bunkkeriin kuvaajasta oli 20 metriä.
Bunkkerin korkeus noin 3,5 metriä.
Etäisyys Boglös-järvelle valokuvaajasta 300 metriä.
Kamera on pieni Minolta 16 mm, ns.vakoilijakamera.

Valokuvalaboratorio A-Kopion, Göteborg, lopputulos filmin tutkimuksesta:

NEGATIIVI ON AITO

ONKO AVARUUDESSA MUITA IHMISOLENTOJA

Voice of American radio-ohjelma: "Studio Yksi"

Sunnuntai 29.8.1971 klo 16.30 - 17.00

Tuottaja: Michael Hamilton

Toimittajat: Jack Whitsel, Larry West, Stuart Spencer

- Olen ihminen, maapallolainen, sidottuna omalle pienelle planeetalleni, joka on vain mitätön hiukkanen avaruuden äärettömyydessä.
- Jo kauan on ihminen miettinyt, onko hänen tällä planeetalla edustamansa elämän muoto ainutlaatuista avaruudessa.
- 1600-luvulla osoitti fyysikko Isaac Newton elämän ja olemassaolon lakien olevan samat kaikkialla universumissa.
- Miksei siis myös elämää voisi olla muualla.
- Yhä useammat tiedemiehet ovatkin alkaneet uskoa näin olevan. He tutkivat nyt, kuinka monilla planeetoilla voisi olla elämää ja - kuinka monilla niistä voisi olla älyllistä elämää.
- Ihminen on alkanut tutkia avaruutta. Astronautit ja kosmonautit ovat kiertäneet maapalloa ja jopa käyneet toisella taivaankappaleella - Kuussa.
- Mikseivät siis myös toisten maailmojen asukkaat voisi matkustaa avaruudessa.
- Onko avaruudessa muita Ihmisolentoja?
- Jotkut ihmiset sanovatkin nähneensä heitä - tai heidän aluksiaan, joita kutsutaan lentäviksi lautasiksi ja UFOiksi.

Sitten haastateltiin Flying Saucer News'n (Lentolautasuutiset) päätoimittajaa, joka kertoi saavansa hyvin usein ilmoituksia näistä lentävistä esineistä. Hän kertoi esimerkkinä tapauksen, jossa hyvin monet henkilöt näkivät noin 15 jalan läpimittaisen UFOn.

- Epäilemättä kysymyksessä on myös osaksi täysin luonnollisia ilmiöitä, mutta hyvin monet luotettavat henkilöt ovat nähneet tällaisia aluksia ja niiden ohjaajia.

Seuraavana oli haastateltavana NICAP:n johtaja Donald Keyhoe. Hän kertoi tapauksen 250 jalan läpimittaisesta UFOsta, joka ilmestyi erään kylpyläranikon yläpuolelle.

Kolmas haastateltava oli New York Timesin tiedetoimittaja, joka kertoi henkilökohtaisesti suhtautuvansa hyvin vakavasti UFOihin ja myön hän kertoi muutaman UFO-tapauksen.

- Olen ihminen, maapallolainen. Olen aina halunnut kommunikoida toisten ihmisolentojen kanssa. Haluan myös pystyä kommunikoimaan toisten avaruuden sivilisaatioiden kanssa.

- Mikseivät siis myös muiden maailmojen asukkaat haluaisi kommunikoida meidän kanssamme?

- Näin onkin jo tapahtunut, sanovat radioastronomit. Avaruudesta on saapunut merkillisiä signaaleja niin kauan, kuin ihminen on pystynyt kuuntelemaan avaruusääniä radioteleskoopeillaan.

- Onko avaruudessa muita ihmisolentoja?

- Olen ihminen, maapallolainen ja haluan pystyä laajaan kommunikointitoimintaan.

- Onko avaruudessa muita ihmisolentoja?

- Nykyiset tutkimukset näyttävät näin olevan.

- Toivokaamme niin.

"Ohjelma antaa todellakin aihetta uskoa USA:n ilmavoimien suhtautumisen UFO-asioihin muuttuneen" toteaa ohjelmaa kuunnellut Ilkka Seppänen Imatralta.

Kiril Terziev:

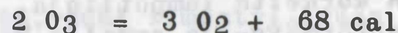
UFOT JA ILMASSA TAPAHTUVAT KEMIALLISET REAKTIOT

Jugoslavialainen Kiril Terziev on jälleen ystävällisesti välittänyt toimituksellemme aineistoa ufoja koskevista tutkimuksistaan. Hänen artikkelinsa "Kemialliset reaktiot" lähtökohtana on käsitys, että ufojen liike-energian lähteeseen liittyy voimakkaita ilmavirtauksia ja korkeita lämpötiloja, jolloin ilmamolekyylien yhteentörmäys- ja samalla kemiallisen reaktion todennäköisyys on tavallista suurempi. Tämän pohjalta hän tulkitsee esimerkiksi ufohavaintoihin silloin tällöin liittyneet hajuaistimukset. Kiril Terziev'in käsityksen puitteissa voitaneenkin, ainakin alustavasti, hajuaistimuksia luontevasti ymmärtää (miltei riippumatta asianomaisen asenteesta ufoja kohtaan yleensä), tosin näitä puitteita on luultavasti pakko laajentaa hänen artikkelissaan esittämistä pelkästään ilmamolekyyleille (O_2, N_2) tapahtuvista reaktioista myös muun tyyppisiin reaktioihin. Olisikin hyvä, jos lukijapiirimme kemistit saisivat seuraavasta hiukan lyhennetystä Kiril Terziev'in artikkelista virikettä jatkopohdiskeluihin:

Seuraavassa rajoitutaan vain ilmamolekyylien keskinäisiin reaktioihin. Ilma koostuu useista kaasumaisista alkuaineista ja yhdisteistä, joista pääosan muodostavat happi (O_2) ja typpi (N_2). Myöskin hiilidioksidia (CO_2) ja vesihöyryä (H_2O) esiintyy aina ilmassa, tosin vaihtelevin määrin. Lisäksi ilmassa on tomua ja tilapäisluonteisia yhdisteitä. Jalokaasuihin, ilmarakenneosia nekin, ei meidän tässä yhteydessä tarvitse kiinnittää huomiota. Mainitsemme seuraavassa eräitä kemiallisia reaktioita, jotka ovat mahdollisia niiden olosuhteiden vallitessa, joita esiintyy ufojen liike-energian lähteen yhteydessä. (Terziev'in käyttämä ilmaus "propulsion system" on tässä pyöreästi käännetty "liike-energian lähteeksi".)

Otsoni (O_3)

Kun happikaasussa tai ilmassa kehittyy sähköpurkaus, on havaittavissa luonteenomainen tuoksu. Tuoksu aiheutuu uudenlaisen kaasumaisen yhdisteen, otsonin, muodostumisesta. Otsonin molekyyli koostuu kolmesta happiatomista (O_3), kun taas tavallisen hapen molekyyli koostuu kahdesta happiatomista (O_2). Tavallisissa lämpötiloissa otsoni on varsin stabiili (pysyvä), mutta lämpötilan noustessa se hajoaa jälleen happikaasuksi. Hajoamiseen liittyy lämpöenergian vapautumista:

$$2\,O_3 = 3\,O_2 + 68\ \text{cal}$$

Typpioksidi (NO)

Tavallisten olosuhteiden vallitessa typpi ja happi eivät reagoi keskenään. Mutta hyvin korkeissa lämpötiloissa, esim. ilman sähköpurkauksen yhteydessä, typpi voi suoraan yhtyä happeen muodostaen typpioksidia. Senpä tähden ukkosilmojen aikana typpioksidia aina muodostuukin. Reaktio, jossa typpioksidia syntyy, on käänteinen, ja se vaatii sujuakseen suuren määrän lämpöenergiaa:

$$N_2 + O_2 \rightleftharpoons 2\,NO - 43.2\ \text{cal}$$

Matalissa lämpötiloissa reaktio käy miltei täydelleen alemman nuolen suuntaisesti, ts. typpioksidia muodostuu hyvin vähän. Lämpötilan noustessa ylempi nuoli tulee yhä enemmän kuvaan mukaan, tosin hyvin hitaasti niin että vieläpä 1000 ^{o}C lämpötilassa kaasuseoksessa on vain noin 1 % typpioksidia. Lämpötilan laskiessa typpioksidi hajoaa jälleen typeksi ja hapeksi. Mutta mikäli kaasuseos jäähtyy nopeasti, ei syntynyt NO ehdi hajota ja koska toisaalta alemmissa lämpötiloissa reaktio sujuu hyvin hitaasti, voi sama typpioksidimäärä, joka syntyi korkeassa lämpötilassa, edelleenkin esiintyä kaasuseoksessa.

Typpidioksidi (NO_2)

Typpioksidin luonteenomaisin piirre on sen kyky halukkaasti ja lämpöenergiaa vaatimatta yhtyä happeen muodostaen tummanväristä typpidioksidia:

$$2\,NO + O_2 = 2\,NO_2 + 27\ \text{cal}$$

Jos esimerkiksi avaa typpioksidisäiliön tulpan, niin sen kohdalla on tuota pikaa nähtävissä tumma typpidioksidipilvi.

Typpidioksidi on tumma, myrkyllinen kaasu, jolla on oma luonteenomainen tuoksunsa. Se tiivistyy helposti punertavaksi nesteeksi (kiehumispiste on 21.3^{o}C), joka hiljakseen jäähdytettäessä hehkuu, jäätyen vihdoin -10°C:ssa, jolloin se muodostaa värittömän kiteisen massan. Toisaalta typpidioksidia lämmitettäessä sen väri tulee voimakkaammaksi ja 140°C:n lämpötilassa se on miltei mustaa. Tätä korkeammassa lämpötilassa se hajoaa NO:ksi ja hapeksi. Matalissa lämpötiloissa typpidioksidi esiintyy pääasiassa molekyylimuodossa N_2O_4, korkeammissa (140°C) muodossa NO_2.

Typpidioksidi on hyvin tehokas hapetin ja useat aineet voivatkin syttyä tuleen sen vaikutuksesta. Typpidioksidin hengittäminen on vaarallista.

Edellä mainitut kemialliset reaktiot edustavat vain sellaisten ilmamolekyylien mahdollisia muunnoksia, jotka ovat liike-energian lähteen avulla saaneet kiihtyvyyttä ja ovat yhteentörmäyksissä ionisoituneet ja siten tulleet kemiallisesti aktiivisiksi. Uskon, että on mahdollista, eikä vain periaatteessa, luetteloida ufojen liike-energian lähteisiin liittyvien alkuaineiden ja yhdisteiden keskinäisiä reaktioita sekä reaktioita, joita tapahtuu jo muodostuneiden yhdisteiden kesken (vrt. NO_2).

Edellä mainittujen reaktioiden ulkonaisia tunnusmerkkejä ovat siis seuraavat ilmiöt: tuoksu, savun muodostus, värillisen nesteen muodostus, joka jäähdytettäessä hehkuu, kiteisen massan muodostus. Samantapaiset seikat saattavat viitata myös muiden yhdisteiden syntyreaktioihin: tuoksu, eriväristen savujen muodostus, yleensä höyryn muodossa olevan nesteen muodostus, jolloin höyry saattaa olla värillistä ja hehkua, kiteiden muodostus jne.

On olemassa monia viitteitä siihen suuntaan, että

ufojen yhteydessä tosiaan esiintyy yllä kuvaillun kaltaisia kemiallisia reaktioita.

Esimerkkitapauksia (numero tapauksen lopussa viittaa lähdekirjaan)

- Wellford, Etelä-Karolina, heinäkuu 1964. Hehkuva esine, joka muistutti nurinpäin olevaa hyrrää. Silminnäkijä tunsi formaldehydiltä muistuttavaa hajua.
- Blenheim, Uusi Seelanti, 13.7.1959. Lautasen muotoinen hehkuva esine. Ilmassa tuntui pippurilta muistuttava haju (2).
- Beaumont, Ranska, 5.10.1954. Lentävä laite, joka "menetti valoisuutensa" silminnäkijöitä lähestyessään. Nämä tunsivat "kuin nitrobentseenin" hajun(2).
- Tallulah Falls, Georgia, heinäkuun alku 1964. Kupin muotoinen esine, josta jäi jälkeen "jarrunesteeseen" tai "kasvoveteen" verrattava haju (2).
- Connesville, Indiana, 1.8.1966. Valaiseva esine, muodoltaan kuin kaksi vastakkaista, reunoistaan kiinnitettyä paistivatia. Silminnäkijä tunsi rikiltä tai rikin ja parkkihapon sekotukselta vaikuttavaa hajua (5).
- Cherry Creek, New York, 19.8.1956. Suuri soikea esine, joka oli kuin kaksi reunoistaan kiinnitettyä tarjotinta ja jonka alapuolella oli punaista valon hehkua tai höyryä. Sen lähdettyä maan pinnalta löytyi purppuran väristä ainetta. Pilvet, joihin esine hävisi, hehkuivat vihertävää valoa. Silminnäkijät huomasivat ilmassa oudon hajun (5).
- Diamantina, Brasilia, 20.8.1962. Kaksi suurta pallonmuotoista hehkuvaa esinettä, niistä erkani keltaista kitkerän hajuista savua (4).
- Tranca, Argentina, 21.10.1963. Viisi hehkuvaa, kuvullista kiekkomaista laitetta. Niiden läheisyydessä havaittiin ilmassa voimakas "rikin" katku. Kaksi kiekkoa jätti jälkeensä savunkaltaista sumua, joka

pysyi koossa useiden minuuttien ajan (4).
- Hobbs, Uusi Meksiko, 2.6.1964. Hyrrältä näyttänyt esine, josta lähti savua, mustaa nokea ja tulta, syöksyi alas taivaalta ja leijaili erään lapsen yllä. Lapsen kasvoissa ja kaulassa syntyi turvotusta. Hänen kasvoilleen, kaulalleen ja paidalleen joutui nokimaista ainetta (4).
- Fort Belvoir, USAn armeijan varuskunta, syyskuu 1957. Tumma renkaanomainen esine, joka "vaikutti kiinteältä" ei "savulta". Myöhemmin mustan kiekon ympärille kertyi savua. Valokuvattiin kuusi kertaa (7).
- Bordesley Green, Birmingham, Englanti, 18.6.1969. Isoa kumirengasta muistuttanut savurengas, savu mustaa, öljymäistä. Sillä oli jonkinlainen sisusosa, jonka ympärillä tapahtui palamista. Aika ajoin se oli miltei täydellinen ympyrä, mutta ajelehtiessaan taivaalla se hajaantui hiukan tuulen vaikutuksesta. Kaksi valokuvaa (F.S.R. vol.15 N:o 5,1969)
- Santa Ana, Kalifornia,3.8.1965. Lautasenmuotoinen ufo, valokuvattiin neljä kertaa. Kun ufon vauhti ja korkeus lisääntyivät, siitä jäi jälkeen savumainen höyrypilvi, väriltään tumman sininen ja muodoltaan ympyriäinen aivankuin se olisi ollut peräisin esineen ulkoreunalta. Tämä rinkelinmuotoinen höyryrengas pysyi näkyvissä yli puolen minuutin ajan. Myöhemmin silminnäkijä valokuvasi höyryrenkaan (7).
- Ponta Poren, Brasilia, 21.12.1957. Kaksi suurta hehkuvaa saturnuksenmuotoista ufoa. Laskeutumispaikalla, jonka yläpuolella esineet leijuivat, silminnäkijät havaitsivat outoa ilmassa leijailevaa valaisevaa utua, jonka kevyt tuulenvire hiljalleen hajotti (4).

"Enkelin tukka"

Joskus on ilmoitettu nähdyn ufoista erkanevan ainetta, jota kutsutaan "enkelin tukaksi". Sitä kuvaillaan kuitumaiseksi aineeksi, jota laskeutuu maahan suurin määrin, mutta joka on pysymätöntä ja hajoaa kadoten pian putoamisen jälkeen. Sitä on myös kuvailtu hämäkin seittiä

muistuttaviksi säikeiksi, jotka ovat leijailleet maan pinnalle ja jääneet riippumaan puhelinlankojen ja puiden oksien varaan. Näiden "serpentiinien", joiden on ilmoitettu kattaneen jopa 0.25 neliömailin (n.0.6 km^2) alueita, on myös kerrottu häviävän niitä kosketettaessa, palavan sytyttämisen jälkeen sellofaanin tavoin ja hajoavan ja katoavan tutkimuksen kestäessä (7). Selitystä enkelin tukalle ei vielä tunneta. On kuitenkin arveltu, että se "olisi muodostunut epästabiilissa tilassa olevista ionisoituneista hiukkasista. On ehdotettu, että enkelin tukka -tapaukset, jotka usein liittyvät ufohavaintoihin, johtuvat yksinkertaisesti hyvin nuorten hämähäkkien suurista joukkomuutoista; tätä hypoteesia ei ole etenkään biologien keskuudessa erikoisemmin kannatettu". (1)

- Oloron, Ranska, 17.10.1952. Vaalea, "ei valaiseva" kapea 45° kulmassa leijaillut sylinteri ja kolmisenkymmentä muuta värillistä pallonmuotoista esinettä kulkivat samaan suuntaan. Jokainen näistä oudoista esineistä jätti jälkeensä runsaan vanan, joka hajosi pudotessaan hitaasti maahan. Useiden tuntien ajan puissa, puhelinlangoilla ja talojen katoilla oli tätä ainetta (2).
- Gaillac, Ranska, 27.10.1952. "Pystyssä ollut sylinteri" tai "pilvisikari" leijui kaupungin yläpuolella. Taivaalta putosi vaaleata ainetta, joka levittäytyi puihin ja talojen katoille, hajosi nopeasti (1).

Liike-energian lähteen ulkopuoliset reaktiot

Tietyissä tilanteissa ufon liike-energian lähde säteilee avaruuteen ultraviolettialueella.

Ultraviolettisäteilyllä on monia vaikutuksia esim. rusketusilmiö, palovammat, mutta tässä yhteydessä tarkastelemme vain lyhyesti ultraviolettisäteilyn kemiallisia vaikutuksia. On tunnettua, että ultraviolettisäteet mahdollistavat joitakin kemiallisia reaktioita, jotka normaaliolosuhteissa eivät voi tapahtua. Esimerkiksi, ja tämä on meidän kannaltamme erityisen kiinnostavaa, ultraviolettisäteilyn vaikutuksesta happikaasun molekyylit hajoavat atomeiksi, joista muodostuu otsonia.

Niinpä otsonia voi muodostua myöskin liike-energian lähteen ulkopuolella.

Ultraviolettisäteily saattaa aiheuttaa muutoksia maaliaineessa.

Ski, Norja 1956. Hohtava kiekko, jossa oli "siivet" ja "jonkinlainen ohjaushytti". Se säteili kirkasta vaaleanvihertävää valoa. Silminnäkijöistä tuntui kuin he olisivat olleet liian kauan ultraviolettilampun valossa. Auton maalin väri muuttui, seuraavana päivänä se muuttui entiselleen (11).

Lähdekirjallisuus:

1. Jacques Vallée, Anatomy of a Phenomenon, Neville Spearman, London, 1966
2. Jacques and Janine Vallée, Challenge to Science, Neville Spearman, London, 1967
4. Coral E. Lorenzen, Flying Saucers/the Startling Evidences of the Invasion from outer Space/, Signet Books, New York, 1966
5. Jim and Coral Lorenzen, UFOs Over the Americas, Signet Books, New York, 1968
7. Scientific Study of Unidentified Flying Objects/ Condon Raport, Bantam Books, New York, 1969
11. Brinsley Le Poer Trench, The Sky People, Neville Spearman, London, 1968

(lyhennellen suom. Pekka Teerikorpi)

A F S C A : n J Ä S E N E T

Kaikki tilaukset ym kirjeenvaihto tapahtuu nykyisin suoraan päämajaan osoitteella:

AFSCA/Mr. Gabriel Green
2004 North Hoover Street
Los Angeles, 90027 Calif.
USA

Erkki Erähonka, Paukkulantie 31 as.37
50170 Mikkeli 17

KAIKKEIN HÄMMÄSTYTTÄVIN TAPAUS

(Jatkoa edellisestä VIMANAn numerosta 2/1971)

Tutkijoiden huomioita

Tohtori Fontesin selostus alkaa näin:

"Herra Antonio Villas Boas antoi omakohtaisesti edellä kerrotun todistuksen vastaanottohuoneessani. Noin neljän tunnin ajan kuuntelimme hänen kertomustaan ja kuulustelimme häntä yksityiskohtaisesti. Pyrimme selventämään tiettyjä yksityiskohtia yrittämällä saada hänet kiinni ristiriitaisuuksista ja yrittämällä kiinnittää hänen huomionsa eräisiin selittämättömiin kohtiin kertomuksessa nähdäksemme, saisiko tämä hänet sekaisin vai turvaituiko hän mielikuvitukseensa.

Alusta saakka oli ilmeistä, ettei hän ollut luonnevikainen. Hän oli tyyni, puhui luontevasti, hänellä ei ollut hermostuneita kasvojenkouristuksia eikä tunnetasapainottomuutta; kaikki hänen reaktionsa asetettuihin kysymyksiin olivat täysin säännönmukaisia. Hän ei änkyttänyt kertaakaan eikä menettänyt kertomuksen hallintaa. Hänen epäröintinsä vastasi täsmällisesti sitä, mitä saattoi odottaa yksilöltä, joka oudossa tilanteessa ei osaa selittää tiettyjä tosiseikkoja. Sellaisina hetkinä, vaikka tiesikin, että hänen joitain kysymyksiä kohtaan ilmaisemansa epäilykset voisivat johtaa siihen, ettemme uskoisi häntä, hän vastasi aivan yksinkertaisesti: "En tiedä sitä". tai "En voi selittää sitä".

Kertomuksesta voidaan antaa erilaisia esimerkkejä hänelle itselleen täysin selittämättömistä piirteistä, kuten

a) valonsäde, joka valaisi maatilan aitauksen, mutta jonka lähtöpaikkaa hän ei tiennyt,

b) mikä aiheutti traktorin moottorin pysähtymisen ja valojen sammumisen,

c) miksi aluksen yläosassa oli lakkaamatta kääntyvä, pyörivä "vati",

d) miksi he ottivat hänen vertaan,

e) ovi, joka sulkeutui ja tuli osaksi seinää,

f) oudot äänet, jotka tulivat hänen kertomuksensa henkilöiden kurkuista,

g) hänessä esiintyneet oireet seikkailua seuraavia päivinä (kuvattu jäljempänä) jne.

Ja sitten toinen asia: eräässä kirjeessään Joao Martinsille hän oli selittänyt, ettei voinut panna kirjeeseen tiettyjä yksityiskohtia, koska hän häpesi niitä. Tämä oli osa "nainen" ja "seksuaaliset suhteet". Hän ei antanut oma-alotteisesti mitään kuvausta näistä yksityiskohdista. Kun kuulustelimme häntä siitä, hän oli häpeissään ja hämillään ja vain suurella hellittämättömyydellä onnistuimme kiristämään häneltä edellä mainitut yksityiskohdat. Häntä myös ujostutti myöntää, että hänen päällään ollut paita revittiin - vastaus kysymykseeni, olivatko he repineet hänen vaatteitaan. Nämä tunneperäiset reaktiot sopivat hyvin sellaiseen sielullisesti normaaliin yksilöön, jolla on hänen kasvatuksensa ja taustansa.

Emme huomanneet hänessä minkäänlaista taipuvaisuutta taikauskoon tai mystiikkaan. Hän ei ajatellut koneen miehistön olleen enkeleitä, superihmisiä tai pahoja henkiä. Hän piti heitä meidän kaltaisinamme ihmisinä, mutta toisilta alueilta - joltakin toiselta planeetalta - tulleina. Hän selitti

uskovansa tähän, koska miehistön jäsen, joka saattoi hänet ulos aluksesta, osoitti itseään ja sitten maata ja sen jälkeen jotakin paikkaa taivaalla - ele, jolla hänen mielestään saattoi olla vain tuo merkitys. Ja edelleen, tosiasia, että miehistön jäsenillä oli koko ajan puvut suljettuina ja kypärät päässä, osoittaa hänen mielestään, että heidän hengittämänsä ilma ei ole samanlaista kuin meidän. Olettaen tämän selityksen ilmaukseksi siitä, että hän piti naista - ainoa, joka oli ilman kypärää ja pukua - eri rotuisena kuin muita (mahdollisesti maallista alkuperää olevana, toisen planeetan olosuhteisiin synnytettynä ja mukautettuna), esitin tämän kysymyksen hänelle.

Hän kieltäytyi ehdottomasti hyväksymästä tätä mahdollisuutta väittäen, että hän oli kypärään ja pukuun pukeutuneena fyysisesti aivan samanlainen kuin toisetkin pituutta lukuunottamatta. Edelleen, nainen äänteli puhuessaan samalla tavalla kuin toisetkin, tämä oli myös ollut mukana häntä vangittaessa, eikä millään hetkellä näyttänyt olevan muiden määräysvallan alaisena, vaan hän oli yhtä vapaa kuin kuka tahansa heistä.

Kysyin sitten, eikö kypärä olisi saattanut olla jonkinlainen naamio, koska nainen kykeni hengittämään meidän ilmaamme. Hän vastasi, ettei ajatellut niin, sillä hän uskoi naisen kyenneen kestämään ilmakehäämme pienen "tapaamishuoneen" seinissä olevista lyhyistä putkista tulleen savun ansiosta. Juuri tämä savu sai hänet voimaan pahoin. Tämä tosiseikka sekä huomio, että "savua" ei ollut missään muissa huoneissa (joissa hän ei nähnyt ainoankaan miehistön jäsenen ottavan pois kypäräänsä) saivat hänet päättelemään, että savu oli jotakin naisen hengittämiselle välttämätöntä kaasua ja sitä tarvittiin huoneeseen juuri siksi, että hän saattoi esiintyä ilman kypärää.

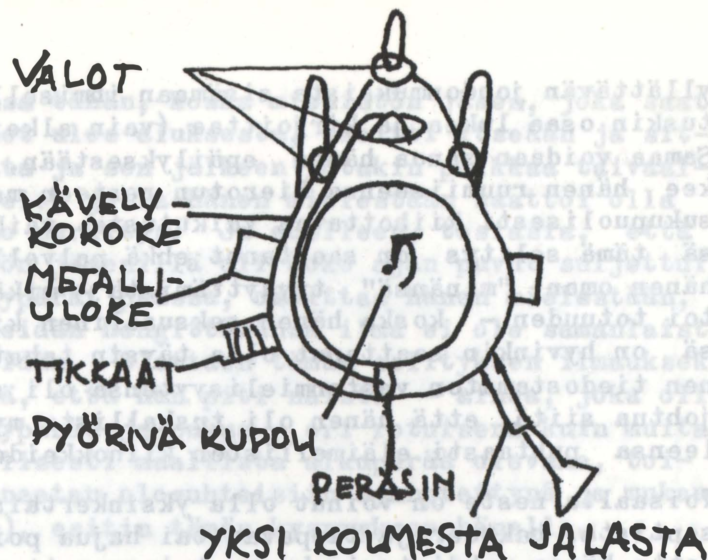
Kuten tästä esimerkistä voidaan nähdä, Senhor Antonio Villas Boas on hyvin älykäs. Hänen ajattelunsa on

yllättävän johdonmukaista sisämaan ihmiselle, joka tuskin osaa lukea ja kirjoittaa (vain alkeiskoulutus). Samaa voidaan sanoa hänen epäilyksestään, joka koskee hänen ruumiiseensa hierotun nesteen mahdollista sukupuolisesti kiihottavaa vaikutusta, vaikkakin tässä tämä selitys on saattanut ehkä palvella enemmän hänen oman "minänsä" tyydyttämistä - mikäli hän kertoi totuuden - koska hänen seksuaalinen kiihtymisensä on hyvinkin saattanut olla täysin tahatonta. Hänen tiedostamaton vastenmielisyytensä oli saattanut johtua siitä, että hänen oli tuskallista myöntää olleensa puhtaasti eläimellisten kiihokkeiden vallassa.

Toisaalta neste on voinut olla yksinkertaisesti antiseptista, bakteereja tappavaa tai hajua poistavaa ainetta hänen puhdistamisekseen tai vapauttamisekseen bakteereista, jotka olisivat saattaneet olla vahingollisia hänen naisseuralaiselleen.

Kysyimme, oliko hänen mielestään jokin hänen toiminnoistaan tehty vangitsijoiden henkisen ylivallan tai telepaattisen vaikutuksen alaisena. Hän vastasi kieltävästi. Hän sanoi olleensa tekojensa ja ajatustensa herra koko seikkailunsa ajan. Millään hetkellä hän ei tuntenut itseään ulkoapäin tulevan ajatuksen tai vaikutuksen alaiseksi. "Kaiken, minkä he onnistuivat saamaan minulta, he saivat nyrkillä" oli hänen kommenttinsa. Hän kielsi vastaanottaneensa minkäänlaista telepaattista ajatusta tai sanomaa keneltäkään heistä. "Jos he ajattelivat pystyvänsä sellaisiin asioihin", hän päätteli "silloin minun on täytynyt aiheuttaa heille melkoinen pettymys".

Hänen muistinsa täytyy myös olla ilmiömäinen; esim. yksityiskohtainen kuvaus, jonka hän antoi meille oudosta koneesta vastaa täydellisesti veistettyä puista mallia, jonka hän lähetti Joao Martinsille marraskuussa. Huomattakoon sitäpaitsi, että alus on kokonaan erilainen kuin tähän asti kuvatut lentävät lautaset (ikään kuin hän olisi päättänyt olla omaperäinen jopa tässäkin).

Tämän kuukausia aikaisemmin tehdyn puisen mallin ja hänen tänään meille antamansa suullisen kuvauksen (sekä piirroksen) välinen yhtäpitävyys osoittavat, että tällä miehellä täytyy olla erinomainen näkömuisti.

Toisessa kokeessa näytimme hänelle erilaisia vaaleiden brasilialaisten naisten valokuvia nähdäksemme, löytäisikö hän kenestäkään heistä yhdennäköisyyttä, joko piirteissä tai tukassa, koneen miehistön vaaleaan naispuoliseen jäseneen verrattuna. Tulos oli kielteinen. Loppujen lopuksi näytimme hänelle O Cruzeiros-sa (vuonna 1954) julkaistua kuvaa, Adamskin Venusnaisesta maalattua jäljennöstä, joka oli tehty Adamskin omien ohjeiden mukaan. Villas Boas ei havainnut mitään yhtäläisyyttä huomauttaen, että hänen kohtaamansa henkilön kasvot olivat kapeammat ja kolmion muotoiset alapuolelta, että naisen silmät olivat suuremmat ja vinommat ja että hänen tukkansa oli paljon lyhyempi (ulottui vain niskan puoliväliin) ja järjestetty eri tavalla. Hän ei myöskään löytänyt mitään samankaltaisuutta pukeutumisessa.

Koneen piirros ja mitat.

"Villas Boas teki itse tämän piirroksen vastaanottohuoneistossani auttaakseen meitä ymmärtämään kalustetun aluksen yksityiskohdat todistuksessaan. Tätä piirrosta täytyy tulkita Villas Boasin antaman kuvauksen perusteella, joka on melko yksityiskohtainen.

Seuraavana päivänä (lokakuun 17.) Villas Boas palasi paikalle, mihin outo alus oli laskeutunut ja mittasi maasta kolmen jäljen väliset etäisyydet, mitkä vastasivat kolmijalkaa, jonka varassa kone seisoi. Nämä mittaukset antavat likimääräisen kuvan aluksen todellisista mittasuhteista: pituus 10,66 metriä, takaosan leveys 7,11 metriä.

Tohtori Fontesin lääketieteellisiä tutkimuksia.

"Henkilö: Antonio Villas Boas, ikä 23 vuotta, valkoinen, naimaton, maanviljelijä, asuu Sao Francisco de Salesissa Minas Geraisen valtiossa.

Sairaskertomus: Hänen todistuksensa mukaan on merkitty muistiin hänen lähteneensä koneesta klo 5,30 lokakuun 16. päivänä 1957. Hän tunsi itsensä melko heikoksi, oli syönyt viimeksi edellisenä iltana klo 21 ja oksentanut aika paljon koneessa ollessaan. Hän saapui kotiin uupuneena ja nukkui melkein koko päivän. Hän heräsi klo 16.30, tunsi olonsa hyväksi ja söi tavanomaisen päivällisen. Mutta seuraavana samoinkuin sitä seuraavana yönä hän ei kyennyt nukkumaan. Hän oli hermostunut ja hyvin kiihottunut; hänen onnistui nukahtaa useita kertoja, mutta alkoi heti uneksia edellisen yön tapahtumista aivan kuin se olisi sattunut uudelleen. Sitten hän heräsi säpsähdykseen, huutoon ja tunsi outojen kaappaajien jälleen kerran ottavan hänet vangikseen.

Koettuaan tämän useita kertoja hän luopui nukkumisyrityksistä ja koetti kuluttaa yön opiskelemalla. Mutta hän ei voinut tehdä sitäkään, koska ei pystynyt ollenkaan keskittymään lukemaansa; hänen ajatuksensa palasivat aina edellisen yön tapahtumiin.

Aamunkoitteessa hän oli levoton, käveli edestakaisin ja poltti savukkeen toisensa jälkeen. Hän oli väsynyt ja hänen kehoaan särki joka puolelta. Sitten hän joi kupin kahvia syömättä mitään, kuten hänen tapansa oli. Heti tämän jälkeen hän tunsi kuitenkin pahoinvointia, mikä kesti koko päivän. Hän sai myös hyvin ankaran päänsäryn, ohimoiden jyskytystä, mikä myös kesti koko päivän. Hän huomasi menettäneensä kokonaan ruokahalunsa ja pariin päivään hän ei voinut syödä mitään.

Hän vietti myös seuraavan yön kykenemättä nukkumaan samassa tilassa kuin edellisenkin. Tämän toisen yön aikana hän alkoi tuntea kiusallista, polttavaa aistimusta silmissään, mutta päänsärky oli poissa eikä palannut.

Seuraavana päivänä hän tunsi edelleen kuvotusta ja oli täysin ruokahaluton. Hän ei kuitenkaan oksentanut yhtään kertaa, ehkä siksi, ettei pakottanut itseään syömään. Polttava tunne silmissä lisääntyi ja lisäksi ne alkoivat vuotaa jatkuvasti. Kuitenkaan hän ei huomannut siihen liittyvän verentungosta eikä muitakaan merkkejä silmien ärtymyksestä. Hän ei huomannut heikkenemistä näkökyvyssään.

Kolmantena yönä uni palasi ja hän nukkui säännöllisesti. Mutta aina tähän asti, likimain kuukauden ajan, hän on ollut kohtuuttoman unelias. Päivisinkin hän torkahteli jatkuvasti ja saattoi vaipua uneen milloin ja missä tahansa, jopa puhuessaan muille ihmisille. Hänen tarvitsi olla vain hetki hiljaa ja hän nukahti. Koko ajan, uneliaisuuden kestäessä, jatkui myös polttava kipu hänen silmissään, samoin myös liika vedenvuoto. Pahoinvointi kuitenkin katosi kolmantena päivänä, jolloin hänen ruokahalunsakin palasi, ja hän alkoi syödä säännöllisesti. Hän huomasi, että auringonvalo pahensi silmien oireita, joten hänen oli pakko välttää voimakasta valoa.

Työskennellessään kahdeksantena päivänä hän sai kyynärvarteensa pienen vertavuotavan ruhjevamman. Seuraavana päivänä hän huomasi vamman muuttuneen märkiväksi, tarttuvaksi ja hyvin syyhyäväksi haavaksi. Kun tämä parani, sen ympärille jäi punasinertävä läiskä. Samanlaisia haavoja ilmaantui hänen kyynärvarsiinsa ja sääriinsä 4 - 10 päivää myöhemmin. Ne tulivat kuitenkin itsestään, ilman edellä sattunutta tapaturmaa ja ne kaikki alkoivat pienestä kyhmystä, jossa oli reikä keskellä; ne olivat hyvin syyhyäviä ja kestivät kymmenestä kahteenkymmeneen päivään. Hän mainitsee niiden kaikkien jääneen kuivuessaan kauttaaltaan punasinertäviksi. Arvet ovat vieläkin nähtävissä. Missään vaiheessa hän ei huomannut ihottumaa tai polttoa ja samoin hän kieltää nähneensä verenvuotoa ihossaan (punasinisissä läiskissä) tai ruhjevammoja pienemmissä haavoissa (vertavuotavissa läiskissä), jos sellaisia oli ollut, ne olivat jääneet häneltä huomaamatta. Hän mainitsee kuitenkin että viidentenätoista päivänä hänen kasvoihinsa ilmestyi nenän molemmille puolille jotakuinkin symmetrisesti kaksi kellertävää läiskää. Ne olivat jonkinlaisia puolivärittömiä, hieman verestäviä läiskiä, jotka katosivat itsestään noin kymmenen tai kahdenkymmenen päivän kuluttua.

Tällä hetkellä hänellä on yhä vielä kaksi pientä parantumatonta haavaa käsivarressaan, viime kuukausina jatkuvasti aika ajoin tulleiden muiden erilaisten arpien lisäksi. Mitkään muut kuvatut oireet eivät ole uusiutuneet tähän mennessä. Hän voi hyvin tällä hetkellä ja pitää itseään terveenä.

Hän kieltää, että hänellä olisi ollut kuumetta, ripulia, verenvuotoa tai keltatautia sairautensa äkillisessä vaiheessa tai myöhemminkään. Toisaalta hän ei huomannut kehossaan karvanlähtöä eikä liiallista hiusten irtoamista lokakuun jälkeen. Uneliaisuuden kestäessä hän ei havainnut olennaista työkyvyn vähenemistä. Hän ei myöskään havainnut sukupuoliviettinsä tai potenssinsa vähentyneen eikä näkönsä tarkkuuden muuttuneen. Hän ei sairastanut anemiaa eikä hänellä ollut märkiviä haavaumia suussa.

Varhaisempia sairauksia

Hän mainitsee ainoastaan lapsuusajan ihottumasairauksia (tuhkarokko, vesirokko), joihin ei ole liittynyt jälkitauteja. Ei pitkäaikaisia sukupuolitauteja. On kärsinyt muutama vuosi sitten pitkäaikaisesta paksusuolen tulehduksesta, mikä ei vaivaa tällä hetkellä.

Fyysinen tutkimus

Henkilö on miespuolinen, valkoinen. Hänellä on pehmeä musta tukka, tummat silmät, ei ilmeisesti sairasta mitään äkillistä tai parantumatonta tautia. Ruumiinrakenne: pitkäraajainen, hintelä. Kasvot: epätavalliset. Keskipitkä (164 cm kengät jalassa), laiha mutta vahva, hyvin kehittynyt lihaksisto. Hyvin ravittu, ei merkkejä vitamiininpuutteesta. Ei fyysisiä epämuodostumia tai säännöttömyyksiä fyysisessä kehityksessä. Kehon karvapeite tavanomainen. Silmien limakalvot heikosti haalistuneet. Hampaat hyvin säilyneet. Pintahermosolut tuskin huomattavat.

Ihotautitutkimus

Seuraavat muutokset ovat huomattavissa:

1. Havaittiin kaksi pientä, liian kromipitoista läiskää, yksi leuan kummallakin puolella, pienikokoisia ja pyöreähköjä muodoltaan, toisen halkaisija vastasi brasilialaista 10 sentin kolikkoa, toinen oli hieman suurempi ja epäsäännöllisempi muodoltaan. Näiden alueiden iho näyttää pehmeämmältä ja ohuemmalta, ikäänkuin äskettäin uusiutuneelta tai jollain tavoin näivettyneeltä. Mistään seikasta ei pysty arvioimaan näiden kahden merkin luonnetta tai ikää; voidaan vain sanoa, että ne ovat jonkin pinnallisen vamman arpia, joihin on liittynyt ihonalainen verenvuoto ja jotka ovat olleet olemassa vähintään kuukauden ja korkeintaan 12 kuukautta. Nämä merkit eivät näytä pysyviltä ja katoavat todennäköisesti muutaman kuukauden kuluessa. Muita samanlaisia merkkejä tai läiskiä ei havaittu.

2. Useita arpia vasta (korkeintaan muutamia kuukausia sitten) tapahtuneista ihovaurioista käsien selkämyksissä, kyynärvarsissa ja säärissä. Kaikki ovat samannäköisiä ja vaikuttavat pieniltä arpeutuneilta paiseilta tai haavoilta, joiden ympärillä on tulehtunut alue, mikä osoittaa, että ne ovat suhteellisen vereksiä. Lisäksi on kaksi arpea, jotka eivät ole parantuneet, yksi kummassakin käsivarressa. Ne näyttävät pieniltä, punertavilta kyhmyiltä, ovat ympäröivää ihoa kovempia ja pistävät esiin siitä, aristavat painettaessa. Niissä on pieni aukko keskellä, mistä purkautuu kellertävää, veriheraista nestettä. Näiden haavojen ympärillä on iho muuttunut ja ärsyyntynyt, mikä osoittaa, että vammat ovat syyhyäviä, sillä ihossa on potilaan itsensä aiheuttamia raapimisjälkiä. Kaikkein mielenkiintoisin näkökohta näissä ihovammoissa ja arvissa on sinipunaisen, liian kromipitoisen alueen esiintyminen niiden kaikkien ympärillä - piirre, joka on meille täysin tuntematon. Emme tiedä, onko näillä alueilla mitään erityistä merkitystä. Tietomme ihotautiopissa ovat riittämättömät, voidaksemme tulkita ne oikein, sillä tämä ei ole erikoisalaamme. Sen tähden rajoitumme kuvailemaan muutoksia, mitkä on myös valokuvattu.

Hermoston tutkiminen

Hyvä suunnistautuminen ajassa ja tilassa. Tunteet ja mielenliikutukset säännönmukaisissa rajoissa. Tahaton ärsytetty tarkkaavaisuus tavanomaista. Havaintokyvyn, ajatusyhtymien ja ajatuksenjuoksun testaukset osoittavat normaalia henkistä rakennetta. Aikamuisti hyvässä kunnossa. Erinomainen näkömuisti, hänen on helppo toistaa piirroksin sanoin kuvailemansa yksityiskohdat. Ei merkkiä tai epäsuoraa osoitusta sielullisten kykyjen häiriintymisestä.

Huomautus: Näitä tuloksia, vaikka ne ovatkin täsmällisiä, on tarpeen täydentää - jos mahdollista - asiantuntijan suorittamalla psykiatrisella erikoistutkimuksella. Liikkeiden, refleksien ja pinnallisen herkkyyden

tutkiminen: ei paljastanut mitään epätavallista. Muiden elimien ja järjestelmien tutkiminen: ei mitään epätavallista.

Allekirjoitus: Olavo Fontes
lääketieteen tohtori
Rio de Janeiro
22. helmikuuta 1958."

Tämän osan lähde: Charles Bowen: The Humanoids
Suomennos: Heikki Heimola

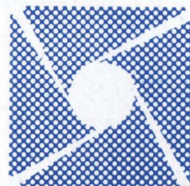
***

Tapani Kuninkaan uusi kirja UFOjen jäljillä

VIMANA

PAIKALLISKERHOT:

Helsinki	Timo Pyhälä puh. 650995 os. Pietarinkatu 8 B 11
Jyväskylä	Jouko Vaara puh.941-213405 os. Käyräkatu 5 B 14
Kemi	Kari Kuure os. Postilokero 13 94100 Kemi
Kotka	Martti Mykkänen os. Katajatie
Lahti	Pentti Karjalainen os. Lautamiehenkatu 17
Lappeenranta	"UFO 66" Tapani Kuningas puh.Uro 71 os. Uro kk.
Mikkeli	Matti Kinnunen puh.26033 os. Sairila Visulahti
Nurmijärvi	Viljo Penttilä puh 204 034 os. Nurmijärvi kk.
Pori	Jarl Lund puh. 939-15908 os. Valtakatu 5 D
Seinäjoki	Runar Smedlund puh. 961-14719
Tampere	Riitta Halme os. Kuoppamäentie 19 B 10 Nekala Tampere
Vaasa	Keijo Muukka puh. 961-211525 os. Hyttystie 5 C 24

VÄRIOFFSET

VIMANA